

УДК 342:7.122(4)

DOI <https://doi.org/10.32851/tnv-pub.2022.3.5>

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ СИСТЕМИ ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ В США

Воробйов О. В. – аспірант кафедри публічної політики

Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби

Київського національного університету імені Тараса Шевченка

ORCID: 0000-0002-8268-7269

Корчак Н. М. – доктор юридичних наук, доцент,

завідувач кафедри публічної політики

Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби

Київського національного університету імені Тараса Шевченка

ORCID: 0000-0001-7702-2636

У статті аналізуються теоретичні засади розвитку системи виконавчого провадження в США. З'ясовано, що виконання рішень судів можуть провадити: констеблі – штатні працівники суду, підлеглі суддям та судовим приставам; Служба судових виконавців окружної судової ради здійснює здебільшого адміністративні функції і виконує окремі категорії рішень, наприклад, рішення про недопущення дискримінації за ознаками статі; Агенції по стягненню – це недержавні агенції, що здійснюють неформальний тиск на боржників. Крім того, виконання рішень судів можуть провадити також Маршалська служба, служба шерифів, приватні юридичні (колекторські) агентства. Виконавче провадження у США неможливо розглядати поза зв'язком з іншими державними системами та структурами, проте компетенція маршалської та шерифської служб в США чітко не визначена, що викликає безліч суперечок та нерідко вимагає втручання суду. Подвійний контроль судової системи, з одного боку, створює додаткові гарантії дотримання законності та забезпечення прав стягувача та боржника, а з іншого – значно ускладнює та подовжує процедуру стягнення. Виокремлено основні особливості американської моделі виконавчого провадження: по-перше, вона має ускладнений порядок виконання судових рішень, який залежить від того, хто виніс рішення: федеральний суд чи суд штату; по-друге, більшу частину повноважень щодо примусового виконання судових актів та актів інших органів здійснюють приватні юридичні (колекторські) агенції; по-третє, визначення переліку майна, що належить боржнику, входить до обов'язків стягувача; по-четверте, діє подвійна система державних органів щодо реалізації судових рішень та функцій примусового виконання (федеральна служба маршалів США – з одного боку, шерифи та їх заступники – з іншого); по-п'яте, суду відведено активну роль у процесі примусового виконання; по-шосте, є можливість застосування ув'язнення до боржників; по-сьоме, інститут примусового виконання монополізовано державою; по-восьме, в основу роботи державних виконавців покладено принцип тісної співпраці з іншими правоохоронними структурами, а також із суддівською спільнотою; по-дев'яте, активно використовуються прецеденти примусового виконання та судові заборони; по-десяте, існує чіткий порядок відбору та підготовки працівників в Маршалську службу.

Ключові слова: виконавче провадження, Маршалська служба, служба шерифів, колекторські агентства, професійність, інституційна спроможність, реформування.

Vorobiov O. V., Korchak N. M. Theoretical basis of the development of the executive proceeding system in the USA

The article analyzes the theoretical foundations of the development of the system of executive proceedings in the USA. The authors found out that the execution of court decisions can be carried out by: constables – full-time employees of the court, subordinate to judges and bailiffs; The service of bailiffs of the district judicial council performs mostly administrative functions and executes certain categories of decisions, for example, decisions on non-discrimination based on gender; Collection agencies are non-governmental agencies that exercise informal pressure on debtors. In addition, enforcement of court decisions can also be carried out by the Marshals

Service, the Sheriff's Service, and private legal (collection) agencies. Enforcement proceedings in the US cannot be considered in isolation from other state systems and structures, however; the competence of marshal and sheriff services in the US is not clearly defined, which causes many disputes and often requires court intervention. Dual control of the judicial system, on the one hand, creates additional guarantees of compliance with the law and ensuring the rights of the debt collector and the debtor; and on the other hand, significantly complicates and lengthens the collection procedure. The article highlights the main features of the American model of executive proceedings: first, it has a complicated procedure for executing court decisions, which depends on who made the decision: a federal court or a state court; secondly, private legal (collection) agencies carry out most of the powers to enforce judicial acts and acts of other bodies; thirdly, determining the list of property belonging to the debtor is one of the duties of the debt collector; fourthly, there is a dual system of government bodies for the implementation of court decisions and enforcement functions (the federal marshals service of the United States – on the one hand, sheriffs and their deputies – on the other); fifth, the court is given an active role in the enforcement process; sixth, there is a possibility of applying imprisonment to debtors; seventh, the institution of enforcement is monopolized by the state; eighthly, the principle of close cooperation with other law enforcement structures, as well as with the judicial community, is the basis of the work of state executives; ninth, enforcement precedents and court injunctions are actively used; tenth, there is a clear procedure for the selection and training of employees in the Marshal Service.

Key words: *enforcement proceedings, Marshals Service, Sheriffs' Service, collection agencies, professionalism, institutional capacity, reform.*

Постановка проблеми. Примусове виконання – це складний, багаторівневий процес, який реалізується органам державної влади не тільки на території України, а й у інших іноземних державах. Кожна система примусового виконання є унікальною. Позитивний досвід та позитивна динаміка діяльності систем органів виконавчого провадження іноземних держав заслуговує на увагу.

Виконавче провадження представляє собою встановлений законом порядок примусової реалізації судових актів та актів інших органів державної влади, що має на меті забезпечення реального захисту порушених чи оскаржених суб'єктивних матеріальних прав або інтересів, які забезпечуються законом. На даний час виконавче провадження в Україні знаходиться на стадії розвитку. У процесі виконання судових рішень та актів органів державної влади між державними та приватними виконавцями здійснюється обмін інформацією як з різними відомствами, так і з громадянами, застосування сучасних технологій у даній сфері є одним із найважливіших аспектів створення інформаційного суспільства. Доба інформаційних технологій диктує свої правила, у тому числі в галузі виконавчого провадження. Виконавці активно впроваджують у свою роботу інформаційні технології.

Для визначення інноваційних прогресивних шляхів застосування цифрових технологій у систему виконавчого провадження, визначення цікавих практик слід проаналізувати закордонний досвід державного управління у сфері виконавчого провадження.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання організації та функціонування виконавчого провадження, закордонного досвіду щодо виконання судових рішень, виокремлення проблем та перспектив розвитку системи виконавчого провадження аналізують зокрема: А. Авторгов, Т. Алієв, С. Антонова, Ю. Арзамасцева, О. Бачун, К. Берендаков, Ю. Білоусов, О.Б. Верба-Сидор, О. Гетьманцев, І. Ковбас, С. Короед, П. Крайній, М. Лошицький, М. Мальський, Д. Руденко, Н. Сергієнко, О. Снідевич, М. Треушніков, О. Федоров, С. Фурса, С. Щербак, В. Ярков та ін. Зазначені автори звертають увагу на важливість формування ефективною та результативною системи виконавчого провадження. Водночас, відсутні системні дослідження ефективного міжнародного досвіду державного управління у сфері виконавчого провадження.

Мета статті – систематизація наукових підходів до державного управління у сфері виконавчого провадження в США, формування практичних рекомендацій щодо провадження зазначеного досвіду у національну практику державного управління у сфері виконавчого провадження.

Виклад матеріалу. Процедура виконавчого провадження в США регулюється законодавчими актами штатів та Правилами цивільного судочинства конкретного штату. На федеральному рівні виконавче провадження регламентується Федеральними правилами цивільного судочинства (The Federal Rules of Civil Procedure), яким передбачено, що виконання здійснюється відповідно до практики та процедури того штату, в якому діє (федеральний) районний суд.

Примусове виконання рішень судів та інших органів в США можуть здійснювати такі органи: Федеральна служба Маршалів (The U.S. Marshals Service) провадить примусове виконання переважно за рішеннями судів федеральної ланки або (за дорученням суду) інші особливо складні та важливі рішення; Служба шерифів (The sheriffs office) – покликана здійснювати примусове виконання за більшістю рішень судів штатів. Власне, шериф – це державний службовець, виборна посадова особа, основними функціями якого є підтримання громадського порядку на території певної громади, дорожнє патрулювання, затримання правопорушників, проведення оперативно-розшукової діяльності тощо, тобто суто поліцейні функції. Шериф обирається на обмежений строк, з правом переобрання, має штат власних помічників [1; 2].

В окремих штатах (наприклад, в Каліфорнії) виконання рішень судів можуть провадити: 1) констеблі – штатні працівники суду, підлеглі суддям та судовим приставам; 2) Служба судових виконавців окружної судової ради здійснює здебільшого адміністративні функції і виконує окремі категорії рішень, наприклад, рішення про недопущення дискримінації за ознаками статі; 3) Агенції по стягненню – це недержавні агенції, що здійснюють неформальний тиск на боржників. Основний засіб вчинення певного тиску за боржника – це письмові звернення до останнього стосовно початку правових дій проти боржника. Такі агенції діють на підставі ліцензії і нерідко мають в штаті не тільки адвокатів, але й приватних сищиків. Оскільки раніше в практиці таких агенцій часто зустрічалися зловживання, федеральне законодавство та державні структури в теперішній час ретельно контролюють їх діяльність [3, с. 255].

Важливо відзначити, що у США більшу частину повноважень щодо примусового виконання судових актів та актів інших органів виконують приватні юридичні (колекторські) агентства, а державні виконавці включаються до роботи, коли ситуація вимагає застосування авторитету та розширених владних повноважень державного органу. Виконання обов'язків судового пристава-виконавця на федеральному рівні покладається на службу маршалів США [4].

Проаналізуємо основні функції та системи організації діяльності маршальської служби в США.

Центральним апаратом по відношенню до всіх маршалів США виступає Маршальська служба [5] у складі Міністерства юстиції США.

Директор Маршальської служби США, який призначає Президент, керує діяльністю всієї служби. Заступник директора з оперативних питань займається проблемами, пов'язаними з правозастосовчою діяльністю Маршальської служби, безпекою судів, охороною свідків, транспортуванням ув'язнених, а також вилученням активів та діями щодо конфіскації власності. Заступник директора з адміністративних питань займається управлінням кадрами, закупівлями та управлінням

власністю, приміщеннями, транспортом та засобами зв'язки, інформаційними системами; в його віданні перебуває Академія підготовки кадрів Маршалської служби США [5].

На даний час маршал призначається у кожному федеральному судовому окрузі терміном на 4 року Президентом США та затверджується сенатом (у США 94 федеральних судових округів). Контроль за діяльністю служби здійснює Міністерство юстиції та Генеральний прокурор [6].

Достатньо жорсткі вимоги пред'являються до кандидатів на посада заступника маршала та слідчого. Вступити на роботу може тільки громадянин США, не молодший 21 року, зі ступенем у сфері права не нижче бакалавра або має професійний досвід не менше трьох років, має права водія.

Кваліфікаційні мінімальні стандарти для призначення маршала та слідчого це, зокрема:

– ступінь бакалавра або 1 рік спеціалізованого досвіду або поєднання освіти та досвіду, еквівалентного рівню GL-07.

Відповідність рівню GL-07 передбачає перебування на штатній сертифікованій посаді офіцера правоохоронних органів, яка включала: планування та проведення розслідувань, планування та проведення арештів, вручення судових постанов, використання вогнепальної зброї та поводження з людьми переконливим, тактовним, і винахідливий спосіб. Цей досвід повинен був забезпечити знання закону та судових прецедентів, оскільки вони стосуються таких питань, як обшук і виїмка, арешти та використання вогнепальної зброї. Водночас, при відсутності такого досвіду особа має отримати рівень освіти: 1 повний академічний рік аспірантури або юридичної освіти, пов'язаної з правоохоронною діяльністю. Така освіта демонструє знання, уміння та навички, необхідні для успішного виконання посадових обов'язків. Крім того, особа може відповідати рівню GL-07, якщо поєднує освіту та досвід [7];

– необхідно успішно пройти структуровану співбесіду та іншу систему оцінювання професійних та психологічних якостей;

– необхідно успішно завершити розслідування;

– мати відповідну медичну кваліфікацію;

– бути у відмінній фізичній формі [5].

При вступі на роботу обов'язково перевіряються навички водіння, проводяться фізичні та психологічні тести, обов'язковий тест для державної служби. Процедура перевірки займає тривалий час, не менше десяти місяців. У разі відповідності зазначеним вимогам кандидат спрямовується на інтенсивні 17-тижневі програми навчання у навчальному центрі маршалів США у Глінко, штат Джорджія (Federal Law Enforcement Training) Центр (FLETC) in Glynco, GA) [8].

Академія базової підготовки маршалів Сполучених Штатів проводиться у Федеральному навчальному центрі правоохоронних органів у Глінко, штат Джорджія. Академія маршалів США для заступників GS-0082 складається з 21-1/2 тижнів базової підготовки, яку проводять інструктори Академії.

Федеральний навчальний центр правоохоронних органів у Глінко (FLETC) має потужну інфраструктуру, залишену у спадок від ВМС США. У вересні 1975 року FLETC здійснив перший набір студентів, а 2003-го став підрозділом Міністерства безпеки США. Це відображає головну місію Центру – гарантування внутрішньої безпеки держави з метою недопущення трагедій на зразок тієї, яка трапилася 11 вересня 2001 року [5].

Завдяки великій базі сценаріїв та комп'ютерним технологіям курсанти мають змогу тренуватися в різних умовах, при цьому не виходити з аудиторії. Вони

навчаються проводити опитування свідків, затримувати порушників, діяти в складі команди під час входу до будівлі тощо. Важливим засобом навчання є відеозапис таких тренінгів, що дозволяє викладачу оцінити дії кожного курсанта і дати позитивну або негативну оцінку його діям [9].

У процесі підготовки у FLETC викладачі широко застосовують дистанційний метод навчання за допомогою сучасних комп'ютерних технологій, що дає змогу залучити більшу кількість слухачів. Використовуючи вже усталені методики навчання (кейс-метод, рольові ігри, практичне виконання вправ, контекстне навчання, створення проблемних ситуацій тощо), FLETC повсякчас шукає і розвиває альтернативні технології, особливо комп'ютерні симулятори і моделювання. Лекційний метод викладання не є пріоритетним, оскільки вважається, що відсоток засвоєння матеріалу під час лекції досить низький. Через це основою підготовки фахівців є практичні заняття, а лекції проводять, як правило, в інтерактивному режимі [10].

Методика проведення практичних занять передбачає участь у них спеціально підготовлених акторів, яких до Центру FLETC постійно запрошують. Буває так, що під час занять таких акторів навіть значно більше, ніж курсантів [10].

У контексті методичної компоненти навчання у FLETC необхідно зазначити таке: центр є міжвідомчою навчальною організацією, який зібрав професіоналів з усіх необхідних спеціальностей. Лише близько третини інструкторів є постійними працівниками закладу. На решту викладацьких посад тимчасово призначають федеральних офіцерів, фахівців і дослідників із правоохоронних органів або тих, хто нещодавно звільнився зі служби [9].

Проведений аналіз дає підстави зазначити, що система відбору та підготовку працівників Маршальської служби надає можливість відбирати професійних працівників, які якісно та ефективно забезпечують свої посадові обов'язки.

Наступною інституцією, яка займається примусовим виконанням рішень є служба шерифів, яка проводить виконання рішень штатів.

Основна діяльність шерифів полягає у підтримці правопорядку, боротьбі зі злочинністю, наданні допомоги у здійсненні правосуддя, здійсненні функцій судового пристава, а також функцій з адміністративного управління окружною в'язницею. У сфері виконавчого провадження шериф займається малозначними позовами не більше меж підвідомчого йому округу: стягненням аліментів, несплачених податків, притягненням до відповідальності порушення правил дорожнього руху, виселенням боржників.

Інтерес представляє сама процедура виконання США. Федеральні правила цивільного судочинства передбачають, що процедури виконання рішень здійснюються відповідно до законодавства штату, в якому вимагається виконання [11].

За загальним правилом у США виданий судом виконавчий лист може бути виконаний як маршалів США, так і місцевої служби шерифів. В останньому випадку рішення має бути зареєстроване у відповідній службі штату [12, с. 288].

Відмінною рисою виконавчого провадження у США є можливість застосування до боржників такого крайнього заходу, як тюремне ув'язнення. У деяких штатах (наприклад, Аризона, Арканзас, Флорида, Іллінойс, Індіана) вона застосовується до осіб, які ухиляються від сплати аліментів на утримання своєї дитини, за наявності відомостей про їхню платоспроможність [13, с. 41].

У США ефективним способом впливу на боржника є повідомлення про непогашеної заборгованості в агентство з кредитних відомостей, що негативно позначиться на його кредитному рейтингу. Цей рейтинг відіграє вирішальну роль при оформленні позики, виїзді за кордон і навіть при прийомі особи на роботу [14, с. 37].

Значну частину роботи у межах виконавчого провадження у США виконують колекторські агентства, які займаються стягненням платежів, звільняючи маршальську службу цієї функції і надаючи їй можливість виконувати найважливіші завдання. США були одними з перших, хто на законодавчому рівні врегулював правовий статус таких агенцій. У 1977 р. було прийнято Акт про сумлінну практику стягнення долговб, який детально регламентує колекторську діяльність [5].

Відповідно до § 803 (6) зазначеного Акту колектором є особа, яка на регулярній основі стягує або робить спроби стягнути заборгованість з боржника на користь іншої особи чи організації.

Відповідно до положень Акту про сумлінну практику стягнення боргів у США колекторським агентствам неприпустимо грубо вести розмову з боржником, загрожувати йому, застосовувати методи психологічного тиску, дзвонити в нічний час та вихідні дні. Колектор повинен ставитися до позичальника з повагою, не вживати у розмові слів "борг" або "боржник". Також забороняється повідомляти інформацію про заборгованість позичальника далеким родичам, знайомим та сусідам. Американські колектори не можуть вводити в оману громадянина щодо розміру боргу та перспектив судового розгляду [15]. Якщо дзвінки колекторів за місцем роботи боржника завдають будь-якої шкоди його репутації, то достатньо буде одного зауваження, щоб зупинити цю дію.

Взаємодії американських колекторських агентств та боржників умовно можна розділити на кілька стадій чи етапів [14, с. 36].

На першому етапі, після збору необхідної інформації про позичальника (адреса, місце проживання, місце роботи, телефон), співробітник колекторської агенції намагається встановити зв'язок з боржником доступними законними методами та налагодити з ним контакт. Під час розмови боржника інформують про суму боргу, несплачені відсотки, а також діях, які будуть вжиті щодо нього при відмові від погашення заборгованості. Пропонуються різні варіанти виплати боргу [14].

Досить часто, колекторські агенції «погрожують» передати інформацію про боржника до Агентства з кредитних відомостей, що за статистикою є досить ефективним методом повернення заборгованості. Саме такий незаборонений психологічний вплив приносить позитивний результат у 50% випадків.

Якщо боржник ігнорує телефонні дзвінки колекторів і не йде на контакт, агент переходить до другого етапу. Співробітники колекторської агенції відвідують позичальника за місцем проживання, якщо це не вдається, виїжджають на місце роботи. Боржнику вручається документ із вимогою про погашення заборгованості, а також встановлюється остаточний термін повернення боргу досудової стадії. По закінченню зазначеного строку та відмові у виплаті боргу, справа позичальника передається до суду. Однак, слід зазначити, що до суду в Америці доходять не більше 30% справ, більша їх частина дозволяється у досудовому порядку.

Первинною вимогою для експерта з колекторських питань у розвинених країнах свату є повага до закону. Працівник колекторської компанії завжди керується рамками правового поля. Досвід США організації колекторської діяльності встановлює такий важливий аспект, як створення стандартного механізму стягнення та взаємодії з іншими організаціями та інститутами, які забезпечують діяльність кредитної системи. Механізм управління боргом чітко охоплює обмежені за часом етапи роботи власних служб банку до передачі інформації про недобросовісних позичальників до кредитних бюро [16].

Таким чином, основними професійними якостями та здібностями колекторів в США є: чесність, комунікативність, вміння організовувати та вести переговори,

аналітичні здібності, вміння працювати в команді, знання основ психології та застосування їх на практиці.

Разом з тим, у чинних нормативно-правових актів США не встановлені обов'язкові вимоги щодо рівня освіти майбутніх колекторів та спрямованість такої освіти.

Основною урядовою інституцією, що здійснює регулювання діяльності колекторських агентств, є Федеральна торгівельна комісія. Бюро з питань захисту прав споживачів фінансових послуг також здійснює регулюючі функції у відношенні колекторських агентств. Федеральна торгівельна комісія або державний адвокат може вживати заходів проти колекторської установи, що не дотримується законодавства, а у разі виявлення порушення може застосовувати санкції: штрафи, компенсації за збитки, обмеження або припинення діяльності колекторів (у період із 2010 по 2016 рр. Федеральна торгівельна комісія заборонила діяльність більш ніж 60 агентствам, які не дотримувалися закону) [17, с. 13].

Колекторські агентства США мають належати до торгівельної асоціації АСА, яка представляє агенції по стягуванню боргів, кредиторів, покупців боргів, адвокатів по стягненню та постачальників послуг з індустрії боргу. Окрім федерального та законодавства штатів, колекторські компанії зобов'язані дотримуватися етичного кодексу АСА International як умови членства. Відповідно до етичного кодексу члени асоціації повинні поважати та гідно ставитись до споживачів [17, с. 14].

Основним принципом діяльності колекторів в США є забезпечення так званої «реанімації» боржників, тобто головною їх метою є пошук компромісу та шляхів виходу зі складних ситуацій, у яких з тих чи інших причин опинилися боржники. Мова йде про те, щоб боржник міг пережити цю процедуру та не залишитися банкрутом. Безумовно, колекторська діяльність спрямована на те, щоб покращити платіжну дисципліну [17].

Проведений аналіз дає підстави зазначити, що виконавче провадження у США неможливо розглядати поза зв'язком з іншими державними системами та структурами, проте компетенція маршальської та шерифської служб у США чітко не визначена, що викликає безліч суперечок та нерідко вимагає втручання суду. Подвійний контроль судової системи, з одного боку, створює додаткові гарантії дотримання законності та забезпечення прав стягувача та боржника, а з іншого – значно ускладнює та подовжує процедуру стягнення.

Висновки. Слід виокремити основні особливості американської моделі виконавчого провадження: по-перше, вона має ускладнений порядок виконання судових рішень, який залежить від того, хто виніс рішення: федеральний суд чи суд штату; по-друге, більшу частину повноважень щодо примусового виконання судових актів та актів інших органів здійснюють приватні юридичні (колекторські) агенції; по-третє, визначення переліку майна, що належить боржнику, входить до обов'язків стягувача; по-четверте, діє подвійна система державних органів щодо реалізації судових рішень та функцій примусового виконання (федеральна служба маршалів США – з одного боку, шерифи та їх заступники – з іншого); по-п'яте, суду відведено активну роль у процесі примусового виконання; по-шосте, є можливість застосування ув'язнення до боржників; по-сьоме, інститут примусового виконання монополізовано державою; по-восьме, в основу роботи державних виконавців покладено принцип тісної співпраці з іншими правоохоронними структурами, а також із суддівською спільнотою; по-дев'яте, активно використовуються прецеденти примусового виконання та судові заборони; по-десяте, існує чіткий порядок відбору та підготовки працівників в Маршальську службу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Колонтаевская Я. Ф., Цепкое Г. Н. Подготовка сотрудников правоохранительных органов в США. *Деятельность правоохранительных органов зарубежных стран* : сб. матер. М. : Академии управления МВД России, 2001. 163 с.
2. Сіверін Д.В. Зарубіжний досвід діяльності органів, що здійснюють повноваження, пов'язані із виконанням судових рішень, та його адаптація до вітчизняної правової системи. *Європейські перспективи*. 2014. № 3. С. 81–87.
3. Фіолевський Д. П., Лобанцев С. Ю., Мезенцев Є. І. Державна виконавча служба в Україні : навч. посіб. К. : Алерта, 2004. 564 с.
4. Rashbaum W.K. US Marshals Mishandled Forfeitures. *New York Times*. 2010. 26 Dec. URL: <https://www.nytimes.com/2010/12/27/nyregion/27forfeiture.html>
5. U.S. Marshals Service: Fact Sheet 2020. URL: <https://www.usmarshals.gov/duties/factsheets/overview.pdf>
6. Братухина Н. А., Ялялиева Т. В. Анализ эффективных систем исполнительного производства за рубежом. *Новый университет. Серия «Экономика и право»*. 2015. № 8–9(54–55). URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/analiz-effektivnyh-sistem-ispolnitelnogo-proizvodstva-za-rubezhom>
7. Conditions of Employment. URL: <https://www.usmarshals.gov/careers/qualifications.html>
8. Шамхалов Махач Абдулафисович, Курбанов Арсен Курбанович Особенности становления службы судебных маршалов в США. *Закон и право*. 2019. № 4. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/osobennosti-stanovleniya-sluzhby-sudebnyh-marshalov-v-ssha>
9. Даниленко О. Б. Особливості професійної підготовки фахівців правоохоронних органів у навчальних закладах провідних країн НАТО. *Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України. Серія : Педагогіка*. 2015. Вип. 5. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnadped_2015_5_6
10. Білявець С. Сучасні організаційно-педагогічні і дидактичні засади навчання фахівців у сфері охорони кордону Сполучених Штатів Америки. *Збірник наукових праць Національної академії Державної прикордонної служби України. Серія : Педагогічні науки*. 2017. № 2(9). С. 55-68.
11. Federal Rules of Civil Procedure. URL: <https://www.uscourts.gov/rules-policies/current-rules-practice-procedure/federal-rules-civil-procedure>
12. Пайич Н. Приведение в исполнение судебных решений в Соединенных Штатах Америки. *Исполнительное производство: традиции и реформы / под ред. Р. Ванн Рее, А. Узелач, В. О. Аболонина, В. В. Яркова*. М., 2011. 320 с.
13. Хверость Т. Ю. Проблемные вопросы принудительного взыскания алиментов с должников, находящихся на территории иностранных государств. *Практика исполнительного производства*. 2012. № 6. С. 3–7.
14. Медведев В. В. Сравнительный анализ систем принудительного исполнения России и Соединенных Штатов Америки. *Практика исполнительного производства*. 2013. № 4. С. 35–48.
15. Зеничев Н. А. Использование незаконных тактик взыскания денежных средств коллекторскими агентствами и методы борьбы с ними в странах англо-саксонской правовой семьи. *Baikal Research Journal*. 2016. Т. 7. № 1. DOI: 10.17150/2411-6262.2016.7(1).19
16. Данча М. І. Світовий досвід правового регулювання колекторських компаній. URL: http://dspace.onua.edu.ua/bitstream/handle/11300/8115/ilovepdf_com-56-60.pdf?sequence=1&isAllowed=y
17. Беззуб І. Законодавче врегулювання діяльності колекторських компаній в Україні: оцінки експертів. *Громадська думка про правотворення*. 2021. № 4(209). С. 8–16.

REFERENCES:

1. Kolontaevskaya, YA. F. & Cepkoe, G. N. (2001), Podgotovka sotrudnikov pravoohranitel'nyh organov v SSHA [Training of law enforcement officers in the USA]. *Deyatel'nost' pravoohranitel'nyh organov zarubezhnyh stran : sb. mater.* M. : Akademii upravleniya MVD Rossii. [in Russian].
 2. Siverin, D. V. (2014), Zarubizhnyi dosvid diialnosti orhaniv, shcho zdiisniuiut povnovazhennia, poviazani iz vykonanniam sudovykh rishen, ta yoho adaptatsiia do vitchyznianoï pravovoi systemy [Foreign experience of the activities of bodies exercising powers related to the execution of court decisions and its adaptation to the domestic legal system]. *Yevropeïski perspektyvy.* 3. S. 81–87. [in Ukrainian].
 3. Fiolevskiy, D. P. & Lobantsev, S. Yu. & Mieziensev, Ye. I. (2004), Derzhavna vykonavcha sluzhba v Ukraini : navch. posib [State executive service in Ukraine: training. manual]. K. : Alerta. [in Ukrainian].
 4. Rashbaum, W. K. (2010), US Marshals Mishandled Forfeitures. *New York Times.* 26 Dec. Retrieved from <https://www.nytimes.com/2010/12/27/nyregion/27forfeiture.html> [in English].
 5. U.S. Marshals Service: Fact Sheet 2020. Retrieved from <https://www.usmarshals.gov/duties/factsheets/overview.pdf> [in English].
 6. Bratuhina, N. A. & YAlialieva, T. V. (2015), Analiz effektivnyh sistem ispolnitel'nogo proizvodstva za rubezhom [Analysis of effective executive production systems abroad], *Novyj universitet. Seriya «Ekonomika i pravo»,* (8–9): (54–55). Retrieved from <https://cyberleninka.ru/article/n/analiz-effektivnyh-sistem-ispolnitelnogo-proizvodstva-za-rubezhom> [in Russian].
 7. Conditions of Employment. Retrieved from <https://www.usmarshals.gov/careers/qualifications.html> [in English].
 8. SHamhalov M. A., Kurbanov A. K. (2019), Osobennosti stanovleniya sluzhby sudebnyh marshalov v SSHA [Features of the formation of the service of court marshals in the USA]. *Zakon i pravo.* 4. Retrieved from <https://cyberleninka.ru/article/n/osobennosti-stanovleniya-sluzhby-sudebnyh-marshalov-v-ssha> [in Russian].
 9. Danylenko, O. B. (2015), Osoblyvosti profesiinoï pidhotovky fakhivtsiv pravookhoronnykh orhaniv u navchalnykh zakladakh providnykh krain NATO [Peculiarities of professional training of law enforcement specialists in educational institutions of leading NATO countries]. *Visnyk Natsionalnoi akademii Derzhavnoi prykordonnoi sluzhby Ukrainy. Seriya : Pedagogika.* Vyp. 5. Retrieved from http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnadedp_2015_5_6 [in Ukrainian].
 10. Biliavets, S. (2017), Suchasni orhanizatsiïno-pedahohichni i dydaktychni zasady navchannia fakhivtsiv u sferi okhorony kordonu Spoluchenykh Shtativ Ameryky [Modern organizational, pedagogical and didactic principles of training specialists in the field of border protection of the United States of America]. *Zbirnyk naukovykh prats Natsionalnoi akademii Derzhavnoi prykordonnoi sluzhby Ukrainy. Seriya : Pedagogichni nauky.* 2(9). 55–68. [in Ukrainian].
 11. Federal Rules of Civil Procedure. Retrieved from <https://www.uscourts.gov/rules-policies/current-rules-practice-procedure/federal-rules-civil-procedure> [in English].
 12. Pajich, N. (2011), Privedenie v ispolnenie sudebnyh reshenij v Soedinennyh Shtatah Ameriki. Ispolnitel'noe proizvodstvo: tradicii i reformy [Execution of court decisions in the United States of America. Production production: traditions and reforms]. M. [in Russian].
 13. Hverost', T. YU. (2012), Problemye voprosy prinuditel'nogo vyzskaniya alimentov s dolzhnikov, nahodyashchihsya na territorii inostrannyh gosudarstv [Problem issues of compulsory collection of alimony from debtors located on the territory of foreign states]. *Praktika ispolnitel'nogo proizvodstva.* 6. 3–7. [in Russian].
 14. Medvedev, V. V. (2013), Sravnitel'nyy analiz sistem prinuditel'nogo ispolneniya Rossii i Soedinennyh Shtatov Ameriki [Comparative analysis of enforcement systems in Russia and the United States of America]. *Praktika ispolnitel'nogo proizvodstva.* 4. 35–48 [in Russian].
-

15. Zenichev, N. A. (2016), Ispol'zovanie nezakonnyh taktik vyzskaniya denezhnyh sredstv kollektorskimi agentstvami i metody bor'by s nimi v stranah anglo-saksonskoj pravovoj sem'i [The use of illegal tactics of collecting money by collection agencies and methods of combating them in the countries of the Anglo-Saxon legal family]. *Baikal Research Journal*. Т. 7. № 1. Retrieved from DOI: 10.17150/2411-6262.2016.7(1).19 [in Russian].

16. Dancha, M. I. (2016), Svitovyi dosvid pravovoho rehuliuвання kolektorskykh kompanii [World experience of legal regulation of collection companies], Retrieved from http://dspace.onua.edu.ua/bitstream/handle/11300/8115/ilovepdf_com-56-60.pdf?sequence=1&isAllowed=y [in Ukrainian].

17. Bezzub, I. (2021), Zakonodavche vrehuliuвання diialnosti kolektorskykh kompanii v Ukraini: otsinky ekspertiv [Legislative regulation of the activities of collection companies in Ukraine: expert assessments]. *Hromadska dumka pro pravotvorennia*. 4(209). 8–16. [in Ukrainian].